

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

Rok C

DUCCIO DI BUONISEGNA (PD)

Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię Ps 104

Słowa Ewangelii wg św. Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów: "Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze. Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i mieszkanie u niego uczynimy. Kto nie miłuje Mnie, ten nie zachowuje słów moich. a nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem". (J 14, 15-16. 23b-26)

ROZWAŻANIE

W Mowie Pożegnalnej Jezus wygłasza ważne pouczenie: **Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.** Miłość i posłuszeństwo idą w parze. Osobista miłość uczniów do Jezusa prowadzi ich do przestrzegania Jego przykazań; najbardziej podstawowe z nich – by kochać – wypływa z miłości, którą On sam okazywał uczniom: „*tak jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie*” (13,34). Więź łącząca uczniów z Jezusem odzwierciedla tę, która łączy Jezusa z Ojcem (15,10). Syn kocha Ojca i jest posłuszny Jego woli; tak samo uczniowie mają kochać Jezusa i być posłuszni Jego woli, która jest tożsama z wolą Ojca. Żyjąc w miłości i posłuszeństwie wobec Jezusa, uczniowie upodabniają się do Ojca, a Boża miłość będzie promieniować także przez nich. Jezus wejdzie do chwały nieba, a w związku z tym obiecuje: **będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze.** To jest pierwsza z pięciu obietnic dotyczących Ducha Świętego – Parakleta albo Adwokata – które Jezus składa w Mowie Pożegnalnej. Duch Święty zostaje nazwany innym Parakletem, ponieważ śnież Jezus jest „*Parakletem wobec Ojca*” (1J 2,1; KKK 692). Paraklet jest Duchem Prawdy, ponieważ jest Duchem Jezusa, który jest „*prawdą*” (14,6), objawieniem Boga. Choć odrębny od Jezusa, Duch Święty nie działa niezależnie od Niego (16,13-15).

Jeśli uczniowie chcą poznać Jezusa, muszą Go kochać i zachowywać Jego naukę. Po zmartwychwstaniu Ojciec i Syn zamieszkają w tych uczniach dzięki Duchowi Świętemu; dzięki Niemu też uczniowie poznają boską komuniją i będą w niej uczestniczyć (14,7.20; KKK 788-789). Zatem przykazania Jezusa i Jego wewnętrzne natchnienia, dzięki Duchowi Świętemu, prowadzą wierzących do ukrytego w ich wnętrzu miejsca, gdzie Jezus może objawiać siebie. Taka jest Jego obietnica. Ezechiel przepowiedział czas, gdy Bóg zamieszka pośród odkupionego ludu nowego przymierza: „*Mieszkanie moje będzie pośród nich, a Ja będę ich Bogiem, oni zaś będą moim ludem*” (Ez 37,27). Wypełnieniem tej obietnicy boskiego zamieszkania pośród ludu jest dar Ducha Świętego – tak właśnie Bóg mieszka w uczniach Jezusa. A mieszkając w nich, czyni z nich świątynią (zob. 1Kor 3,16; 2Kor 6,16). Słowo „mieszkać” (gr. *mone*) pojawia się także w 14,2, gdy mowa jest o „*wielu mieszkaniach*” w domu Ojca. Zamieszkanie Boga w uczniach Jezusa po zmartwychwstaniu jest prawdziwym, doświadczanym już teraz udziałem w niebiańskim życiu, które jest domem Ojca. Dalej Jezus mówi o relacji

miłości, posłuszeństwa i boskiego zamieszkania w kategoriach negatywnych. Nieposłuszeństwo wobec Niego jest znakiem braku miłości do Niego. A co za tym idzie – brakiem miłości do Ojca, ponieważ słowo Jezusa nie jest Jego słowem, **ale Tego, który Go posłał, Ojca**. Miłość do Jezusa i posłuszeństwo wobec Niego otwierają drzwi Bogu, aby mógł On zamieszkać w uczniach (zob. Ap 3,20-21). W swojej Mowie Pożegnalnej Jezus zapowiada, co spotka Jego uczniów (13,19; 14,29; 16,1.4). Właśnie powiedział im o tym, co zostanie objawione przez Jego zmartwychwstanie, włączając w to przyszłą aktywność nauczycielską Ducha Świętego. Ojciec posłał Syna, na którego zstąpił Duch Święty (1,32-33), i tak samo pośle Ducha w imieniu Jezusa i na Jego prośbę (14,16). Duch Święty, który zamieszka w uczniach Jezusa, **On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem**. W Ewangelii kilkakrotnie zostaje powiedziane, że uczniowie już po zmartwychwstaniu Jezusa, przypomnieli sobie wydarzenia z czasu Jego publicznej działalności (2,17.22; 12,16). Tak jak sugeruje wers 14,26, ich pamięć o działalności Jezusa jest uzależniona od Ducha Świętego. To nie jest po prostu przypomnienie sobie przeszłości; to także głębsze zrozumienie Jezusa i Jego dzieła – duchowe zrozumienie – które uczniowie otrzymają od Ducha. Duch Święty prowadzi ich do głębszego zrozumienia tajemnicy Jezusa i sprawia, że ona w nas ożywa (KKK 243-244, 737).

Wasz brat Franciszek